

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, judecător – T. Andronic

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Ciugureanu, A. Minciuna, L. Popova

Î N C H E I E R E

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sîrbu Ana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Ana către Primăria orașului Strășeni, Consiliul orașenesc Strășeni, Tamaciuc Pavel și ÎI „Tamaciuc Pavel” privind recunoașterea dreptului de proprietate, obligarea eliberării titlului deținătorului dreptului de teren și anularea Contractului de arendă, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni sub nr. 1742 la data de 05.07.2000,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Tamaciuc Pavel, casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 15 iunie 2016, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Ana a fost respinsă ca nefondată,

c o n s t a t ă :

La data de 22 iunie 2015, Sîrbu Ana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Primăria orașului Strășeni, Consiliul orașenesc Strășeni, Tamaciuc Pavel și ÎI „Tamaciuc Pavel” privind recunoașterea dreptului de proprietate, obligarea eliberării titlului deținătorului dreptului de teren și anularea Contractului de arenda înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni sub nr. 1742 la data de 05.07.2000.

În motivarea pretențiilor sale, reclamanta a invocat faptul că în baza Contractului de vânzare-cumpărare încheiat la data de 20 septembrie 1988, ea împreună cu soțul ei Sîrbu Serghei, care este decedat, au devenit coproprietari ai casei de locuit și a anexelor gospodărești, amplasate pe lotul de teren cu suprafața de 230 m.p, situat pe strada Octiabriscaia nr. 16 (actualmente strada Mihai Eminescu nr. 16) din orașul Strășeni.

Prin Decizia nr. 06/04.01 din 14 februarie 2000, Consiliul Orășenesc Strășeni, a decis să transmită în proprietatea cetățenilor sectoarele de teren aferente caselor, anexelor gospodărești, celor ocupate de grădini, care au fost atribuite până la data de 01 ianuarie 1992, în conformitate cu legislația.

La data de 27 august 1994, soțul reclamantei - Sîrbu Serghei a decedat, iar în baza certificatului de moștenitor legal nr. 1-320 din 23 octombrie 1995, patrimoniul succesoral, rămas după decesul acestuia, a fost moștenit de reclamanta Sîrbu Ana, care cu scopul de a-și legaliza dreptul de proprietate, a prezentat toate actele reprezentantului Primăriei orașului Strășeni, însă nu primit nici un răspuns.

La data de 07 mai 2015, adresându-se la Primăria orașului Strășeni, în vederea eliberării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren în litigiu, a primit răspuns că, terenul respectiv este transmis în arendă ÎI „Tamaciuc Pavel” și, prin urmare, nu-i poate fi eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Consideră reclamanta că refuzul de eliberare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului teren este neîntemeiat, deoarece lotul de teren pe care era amplasată casa de locuit, care i-a aparținut cu drept de proprietate până la demolare în urma inundațiilor din vara anului 1994, în baza Deciziei Consiliului orășenesc Strășeni nr. 06/04.01 din 14 februarie 2000, trebuia să-i fie transmis în proprietate prin eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, dat fiind faptul că Decizia Consiliul orășenesc Strășeni nr. 06/04.01 din 14 februarie 2000, nu a fost abrogată până în prezent.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 15 iunie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, cu obligarea Consiliului orășenesc Strășeni și Primăria orașului Strășeni, să elibereze reclamantei Sîrbu Ana, titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului cu nr. cadastral – 8001113249, situat pe strada Mihai Eminescu nr. 16 din orașul Strășeni și anularea contractului de arendă dintre Primăria orașului Strășeni și Tamaciuc Pavel, încheiat la data de 05 iulie 2000 și înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni sub nr.1742, în rest acțiunea fiind respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, a fost admis apelul declarat de Tamaciuc Pavel, casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 15 iunie 2016, cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată depusă de Sîrbu Ana a fost respinsă ca nefondată.

La data de 07 iunie 2017, Sîrbu Ana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2017, solicitând casarea integrală a acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului declarat, Sîrbu Ana a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a apreciat arbitrar probele administrate.

La data de 17 august 2017, Tamaciuc Pavel a depus referință la cererea de

recurs, solicitând declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Sîrbu Ana, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Sîrbu Ana nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a

îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Sîrbu Ana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sîrbu Ana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas